

László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

XIII. / 2020

Nr. 1921/2020.

ÖRÖMMEL TÉRJÜNK VISSZA AZ EUCHARISZTIÁHOZ!

Az Istentiszteleti és Szentségi Fegyelmi Kongregáció 2020. szeptember 12-én *Örömmel térjünk vissza az Eucharisziához!* címmel tette közzé a püspöki konferenciák elnökeihez írott levelét, amely a liturgia ünnepléséről szól a Covid-19-pandémia alatt és után. Ebből a levélből teszünk közzé néhány részletet:

A Covid-19 által okozott pandémia nemcsak a szociális, családi, gazdasági, oktatási és munkaiügyi aktivitásban hozott változásokat, hanem a liturgia területét is érintette. A vírus terjedésének megakadályozása érdekében szükséges volt a szigorú szociális távolságtartás, amely érintette a keresztény élet alapjait: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt, 18,20); „Ők pedig állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában, a kenyérszegés közösségében és az imádságokban. A hívek mind összetartottak, és mindenük közös volt.” (ApCsel 2,42.44).

(...)

Tudatában lévén annak a ténynek, hogy Isten soha nem hagyja magára az általa teremtett emberiséget, és hogy a legkeményebb próbatételek is képesek kegyelmi gyümölcsöket hozni, elfogadtuk az Úr oltárától való távolságtartást mint egyfajta eucharisztikus böjtöt, mely alkalmas volt arra, hogy újra felfedezzük éltető fontosságát, szépségét és mérhetetlen értékét. Amint lehetséges, megtisztított szívvel kell visszatérni az Eucharisziához. Megújult rácsodálkozással. Megerősödött vágyakozással az Úrral való találkozásra, a vele való együttlétre, az Ő befogadására, hogy hittel, szeretettel és reménnyel teli életünk tanúságtétele révén elvihessük őt embertársainkhoz.

A megfosztottság ideje megadhatja nekünk azt a kegyelmet, hogy szívünkéből megértsük az Abitene városbeli vértanú testvéreinket (IV. sz. eleje). Ők a biztos halálos ítélet tudatában csendes határozottsággal feleltek bíráinknak: Sine Dominico, non possumus. A non possumus (nem lehetséges) kifejezés és a semleges nemű főnév Dominicum (az, ami az Úré) nem adható vissza egyetlen jelentéssel. Ez a rövid mondat a jelentések és árnyalatok óriási spektrumát foglalja magában, amelyek elmélkedésül szolgálhatnak ma számunkra:

- Nem élhetünk, nem lehetünk keresztények, a szívünkben lévő jóra és a boldogságra való vágyakozás nem teljesezhet be az Úr igéje nélkül, amely az ünnepelésben alakot ölt és élő Szóvá válik Isten által azok felé kimondva, akik megnyitják szívüket meghallására.*
- Nem lehetséges keresztényként élnünk, anélkül, hogy részt vennénk a Keresztáldozatban, amelyben az Úr Jézus fenntartás nélkül odaadta magát, hogy halálával megmentse a bűn miatt halálba süllyedt embert. A Megváltó magához kapcsolja az embereket és visszaviszi őket az Atyához. A Megfeszített ölelésében talál minden emberi szenvedés fényt és vigaszt.*
- Nem létezhetünk az eucharisztikus lakoma nélkül, az Úr asztala nélkül, amelyhez meghívást kaptunk mint gyermekek, és mint testvérek, hogy magunkhoz vegyük a feltámadt Krisztust. Ő jelen van testével és vérével, lelkével és istenségével a mennyei Kenyérben, és táplál bennünket a földi zarándoklat örömei és nehézségei közepette.*
- Nem létezhetünk a keresztény közösség, az Úr házanépe nélkül. Szükségünk van arra, hogy találkozzunk azokkal a testvéreinkkel, akikkel közös az istenfiúságunk, akikkel együtt Krisztus testvérei vagyunk. Szükségünk van mindazokra, akikkel az életkorok, személyes történetek, karizmák és elhívások sokszínűségében közös a hivatásunk és az útkeresésünk az életszentségre és az üdvösségre.*
- Nem létezhetünk az Úr háza nélkül. Ez a mi otthonunk. A szent helyek nélkül, ahol megszülettünk a hitre, ahol felfedeztük az Úr gondoskodó jelenlétét, ahol átélhettük az Ő irgalmas ölelését, mellyel felemelte az elesetteket. Ahol a megszentelt életre vagy a házasságra szóló elhívásunkat megpecsételtük. Ahol könyörögtünk és halát adtunk, ahol örvendeztünk és sírtunk. Ahol Atyánknak ajánlottuk azokat a szeretteinket, akik eltávoztak a földi életből.*
- Nem lehetünk meg az Úr napja nélkül. A vasárnap nélkül, mely fényt és értelmet ad az egymást követő munkával és családi-társadalmi kötelezettségekkel teli napoknak.*

(...)

Ez a Dikasztérium meg kíván erősíteni néhány alapelvet és szeretne támpontokat nyújtani az eucharisztikus ünnepléshez való gyors és biztonságos visszatéréshez:

- *A higiéniai és biztonsági előírások nem szabad, hogy a gesztusok és rítusok sterilitásához vezessenek, és így a hívőkben akár tudat alatt félelmet és bizonytalanságot keltsenek.*
- *Bíznunk kell a püspökök határozott és okos fellépésében, hogy az állami hatóságok ne kezelhessék a hívek szentmisén való részvételét egyszerű „gyülekezésként”, és ne hozhassák összefüggésbe szórakoztató összejövetelekkel.*
- *A civil hatóságok nem hozhatnak liturgikus szabályokat, ez egyedül az illetékes egyházi hatóság joga (vö. SC 22).*
- *A hívek ünneplésben való részvételét meg kell könnyíteni, de nem improvizált elemek rítusba keverésével, hanem a liturgikus könyvekben lévő normák maradéktalan betartásával, ezek határozzák meg ugyanis az ünneplés menetét. A liturgia a szakralitásnak, a szentségnek és a szépségnek megtapasztalását közvetíti, általa az örök boldogság ízét vételezzük elő. Éppen ezért gondoskodni kell a szent helyek, a liturgikus eszközök és magának az ünneplésnek a méltóságáról, követve a II. vatikáni zsinat tanítását: „A szertartások nemesen egyszerűek legyenek” (SC 34).*
- *Ismerjék el a hívek jogát a szentáldozáshoz és a szentségimádáshoz az előírt módok szerint. Ne essünk ezen a téren az állami hatóságok és a püspök rendelkezéseit meghaladó túlzásokba.*
- *A hívek az eucharisztikus ünneplésben a jelenlévő feltámadt Krisztust imádják, úgy látjuk azonban, hogy az imádásnak ez az oldala, az erre irányuló imádságos elmélyülés visszaszorulóban van. Kérjük a lelkipásztorokat, hogy oktassák és buzdítsák rá a híveket.*
- *A legbiztosabb alapelv a hibák elkerülésére az engedelmesség. Engedelmesség az Egyház által adott normákhoz, és engedelmesség a püspököknek. A nehéz időkben (gondoljunk például a háborúkra és a világjárványokra) a püspökök és a Püspöki Konferenciák hozhatnak ideiglenes szabályokat, s ezeknek engedelmeskedni kell. Az engedelmesség megőrzi az Egyházra bízott kincset. A püspökök és a Püspöki Konferenciák által hozott ideiglenes szabályok hatályukat veszítik, amikor az élet visszatér a normál kerékvágásba.*

Az Egyház továbbra is a maga teljességében védelmezi az emberi személyt. Tanúságot tesz a reményről, hívja az Istenben való bizakodásra és emlékeztet arra, hogy bár a földi lét fontos, az örök élet sokkal fontosabb. Megosztani ezt az életet Istennel egy örökkévalóságon át: ez a mi célunk, erre szól hivatásunk. Ez az Egyház hite, melyről tanúságot tettek a századok folyamán a szentek és a vértanúk. Ez egy pozitív üzenet, mely mentes az egyoldalú rövidítésektől és ideológiáktól. A közegészség felé való jogos elköteleződés mellett az Egyház hirdeti a lélek örök életét és segítséget is nyújt ennek elérésében. Bízunk rá magunkat tehát Isten irgalmasságára. Kérjük a Szűzanya, Salus Infirmorum et Auxilium Christianorum közbenjárását, mindazok számára, akik a világjárványban vagy más nehéz helyzetben kemény próbának vettek alá. Imádkozunk mindazokért, akik eltávoztak ebből a földi létből, és egyben erősítsük meg magunkban azt a szándékot, hogy tanúi leszünk a Feltámadottnak és hirdetői annak a biztos reménynek, amely túlmutat ennek a világnak a határain.

Kelt: Vatikánban, 2020. augusztus 15-én, Szűz Mária Mennybevételének ünnepén

Ferenc pápa 2020. szeptember 3-án az Istentiszteleti és Szentségi Fegyelmi Kongregáció alulírott bíboros-prefektusának adott kihallgatás során jóváhagyta ezt az írást és elrendelte közzétételét.

*Robert Sarah bíboros
prefektus*

(A levél teljes terjedelmében itt olvasható:

http://www.varad.org/hu/hirek/orommel_terjunk_vissza_az_eucharisztiahoz)

Fenti levelet ajánlom Főtisztelendő Paptestvéreimnek és kérem osszák a benne foglalt gondolatokat híveikkel, kihangsúlyozva, hogy az Úrral való fizikai kapcsolat életfontosságú, alapvető és pótolhatatlan. A vírus látszólag megállíthatatlan terjedése és a fertőzöttek számának folyamatos növekedése fokozott óvatosságra int mindannyiunkat, ugyanakkor még nagyobb szükség van az éhező népnek Kenyeret, a bátortalan szíveknek reményt, a megfáradt lelkeknek támaszt nyújtani.

Beteg testvéreinknek mielőbbi gyógyulást kívánva Isten irgalmába, a Szűzanya és Szent László pártfogásába ajánlom egyházmegyénket

Nr. 1922/2020.

EGYMILLIÓ GYERMEK IMÁDKOZZA A RÓZSAFÜZÉRT

Az előző évekhez hasonlóan **október 18-án, helyi idő szerint 9 órakor** világszerte gyermekek imádkoznak a járvány sújtotta világért. 2005-ben Karakaszból (Venezuela) indult az „Egymillió gyermek együtt imádkozza a rózsafüzért” nevű kezdeményezés, amelyhez eddig egyházmegyénk gyermekei is minden évben csatlakoznak. Kiinduló gondolata az a Szent Piótól származó idézet volt, miszerint „*ha egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért, akkor a világ meg fog változni*”. Ez a kezdeményezés októbernek, mint a rózsafüzér hónapjának kiemelt hangsúlyt adhat.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia megbízásából az Országos Lelkipásztori Intézet hívja a gyermekeket – kérve a tanítókat, hitoktatókat, nevelőket, szülőket, nagyszülőket is, hogy csatlakozzanak a szervezéshez –, hogy mint az előző években, kapcsolódjanak be idén is a közös rózsafüzér imádságba, lélekben egyesülve gyermekek csoportjainak ezreivel szerte a világon.

Mivel ebben az esztendőben október 18-a vasárnapra esik, egyházmegyénkben az alábbiakat javasoljuk:

- a vasárnapi szentmisék előtt vagy után legalább egy tized rózsafüzért imádkozzanak el a hívekkel a járvány megszűnéséért, az egészségügyi dolgozókért, a betegek gyógyulásáért;
- a hétfői hittanórán a hitoktató a diákokkal együtt imádkozzák el a rózsafüzért erre a szándékra;
- digitális találkozóra (pl. zoom) lehet hívni a fiatalokat és a felnőtteket, ahol közösen imádkozzák a rózsafüzért.

Az eseménnyel kapcsolatos anyagok az egyházmegye honlapján is elérhetőek:
varad.org/hu/hirek/egymillio_gyermek_2020

Nagyvárad, 2020. szeptember 17-én.

†Böcskei László
megyéspüspök s.k.